

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

Austria Vabariik ei ole võtnud vajalikke meetmeid asjaomase direktiivi ülevõtmiseks nii föderaaltasandi kui ka liidumaade õigusesse, välja arvatud Viini ja Alam-Austria liidumaad, puudest tingitud diskrimineerimisega seotud kõigi õigusnormide osas, või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud.

(¹) ELT L 303, lk 16.

**Euroopa Ühenduste Komisjoni 22. märtsi 2005. aasta hagi
Itaalia Vabariigi vastu**

(Kohtuasi C-134/05)

(2005/C 143/30)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja Komisjoni õigustalituse ametnik E. Traversa, esitas 22. märtsil 2005 Euroopa Ühenduste Kohtule hagi Itaalia Vabariigi vastu.

Hageja palub Euroopa Kohtul tuvastada, et:

1. allutades kohtuvälise laenude sissenõudmise tegevuse kohaliku politseiameti (Questore) poolt antava litsentsi olemise nõudele;
2. piirates litsentsi kehtivust selle väljastamisjärgse provintsi territooriumiga;
3. sidudes kohtuvälise laenude sissenõudmise tegevuse litsentsis eraldi väljatoodud ruumidega;
4. allutades selle tegevuse teostamise provintsis, mille jaoks ettevõtjal ei ole litsentsi, pädevale esindajale volituse andmisele;
5. kohustades ettevõtjaid panema nähtaval viisil välja tabeli kõigi klientidele pakutavate tehingute kohta;
6. nähes ette, et kohalik politseiamet (Questore) võib litsentsi andmisel sätestada täiendavaid ettekirjutisi;

7. piirates ettevõtjate hindade kehtestamise vabadust;

8. kuulutades võlgade sissenõudmise tegevuse kokkusobimatuks seadusandliku dekreeidi nr 385/93 esemeks olevate pangandus- ja rahandusalaste tegevustega;

on Itaalia Vabariik rikkunud EÜ artiklitest 43 ja 49 tulenevaid kohustusi.

— jätta kohtukulud Itaalia Vabariigi kanda.

Õiguslikud alused ja peamised argumendid

1. Kohaliku politseiameti poolt väljastatava litsentsi nõudmine ei ole kooskõlas EÜ artikliga 49, kuna seda kohaldatakse erisusteta kõigile mõnes muus liikmesriigis asutatud teenuste osutajatele, ilma et võetaks arvesse teenuse osutajate poolt nende päritolumaad seadusandlusest tulenevate ja sama avalikku huvi kaitsvate kohustuste täitmist.

2. Itaalia Vabariigi territoorium koosneb 103 provintsisist. Sellest tulenevalt peaks ettevõtja, kes soovib end Itaalias sisse seada ning laiendada oma tegevust arvestatavale osale Itaalia territooriumist, esitama sama palju litsentsitaotlusi kui palju on provintse, mis jäävad tema huvialasse, ning 103 litsentsitaotlust juhul, kui ta soovib end sisse seada ning tegutseda kogu Itaalia territooriumil.

3. Äriühing, kes soovib end Itaalias sisse seada ning tegutseda teatud ulatusega territooriumil, peaks mitte ainult omandama erinevaid litsentse, vaid soetama ka sama palju ruume, kui palju on omandatud litsentse ja tegevusega kaetud provintse. Selline kohustus on ilmselgelt ebaproportsionaalne, arvestades sellest ettevõtjatele tulenevaid kulutusi, mis ei ole tegevuse teostamiseks mõödapääsmatud. Lisaks sellele on kohustus omada ruume võrdsustatav asutamise nõudega õigussubjektile, kes tegutseb piiriülese teenuste osutamise korras.

4. Seaduslikult oma tegevust teostav ettevõtja peab saama seda teostada kogu Itaalia territooriumil ilma et ta peaks sõlmima esinduslepingut mõne vahendajaga juhul, kui ta soovib tegutseda väljaspool provintsi, mille jaoks ta omab litsentsi. Lisaks sellele, et vahendaja poole pöördumine toob esindatavale kaasa nii ajalisi kui ka rahalisi lisakulutusi, on temaga samas tegevusvaldkonnas töötav vahendaja esindatavale ka potentsiaalseks konkurendiks.

5. Kohustus panna ärruumides nähtaval viisil välja tehingute tabel eeldab, et ettevõtja omab kindlasti käsitletava tegevuse teostamiseks ruume. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on kohustus omada ruume liikmesriigis, kus teenust osutatakse, võrdsustatav asutamise nõude esitamise ettevõtjale, kes tegutseb piiriülese teenuste osutamise korras.
6. Igale provintsi politseiametile (Questore) jäetud võimalus allutada võlgade sissenõudmise tegevuseks litsentsi andmine täpsemalt määratlemata "täiendavatele ettekirjutustele" ei täida läbipaistvuse ja objektiivsuse tingimusi, mille täitmist nõuab Euroopa Kohtu praktika, isegi kui politseiameti (Questore) pädevus on piiratud seaduse ja selle eesmärgi poolt.
7. Hindade kehtestamise vabaduse piirangud kujutavad endast takistust asutamisevabadusele ja vabale teenuste osutamisele. Uus ettevõtja, kes üritab siseneda teatavale turule, peab end konkurentide kõrval maksma panema ning teenuste hind kujutab endast olulise tähtsusega tegurit klientide leidmisel.
8. Itaalia seadusandluses sätestatud kokkusobimatus pangandus- ja rahandusalaste tegevustega toob kaasa selle, et teiste liikmesriikide pangandus- ja rahandusettevõtjad ei või teostada Itaalias võlgade sissenõudmise tegevust, tuginedes asutamisevabadusele või teenuste osutamise vabadusele, mis mõlemad on garanteeritud EÜ asutamislepingus.

Eelotsusetaotlus, mille esitas College van Beroep voor het bedrijfsleven 22. märtsi 2005. aasta määrusega kohtuasjas Stichting Zuid-Hollandase Milieufederatie versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, menetlusse astuja LTO Nederland

(Kohtuasi C-138/05)

(2005/C 143/31)

(Kohtumenetluse keel: hollandi)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud College van Beroep voor het bedrijfsleven'i 22. märtsi 2005. aasta määrusega esitatud

eelotsusetaotluse kohtuasjas Stichting Zuid-Hollandase Milieufederatie versus Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, keda abistas LTO Nederland, mis saabus kohtukantseleisse 25. märtsil 2005.

College van Beroep voor het bedrijfsleven küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas siseriiklikul kohtul on õigus kohaldada taimekaitsevahendite direktiivi (1) artiklit 8 pärast seda, kui direktiivi artiklis 23 sätestatud tähtaeg on möödunud?
2. Kas biotsiidide direktiivi (2) artiklit 16 tuleb tõlgendada selliselt, et kõnealuse sätte mõte on sama, mis taimekaitsevahendite direktiivi artikli 8 lõikel 2?
3. Kas taimekaitsevahendite direktiivi artikli 8 lõiget 2 tuleb käsitleda *stand-still* kohustusena nii, et liikmesriigil on õigus muuta olemasolevat süsteemi või praktikat ainult niivõrd, kui sellest tuleneb seoses loa andmisega taimekaitsevahendile kooskõlas direktiiviga antav hinnang?
4. Kui vastus kolmandale küsimusele on eitav:

Kas taimekaitsevahendite direktiivi artikli 8 lõige 2 kehtestab piirangud biotsiidide turuleviimist käsitlevate siseriiklike õigusaktide muutmisele ning millised need piirangud sellisel juhul on?

5. Kui vastus neljandale küsimusele on eitav:

Milliste kriteeriumite põhjal tuleb hinnata, kas tegemist on meetmetega, mis ohustavad tõsiselt direktiivis ette nähtud eesmärgi saavutamist?

6. Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

a) Kas taimekaitsevahendite direktiivi artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et kui liikmesriik lubab oma territooriumil turule viia selliseid taimekaitsevahendeid, mis sisaldavad direktiivi lisas I mainimata toimeaineid ja mis on direktiivi teatavaks tegemise järel olnud turul kaks aastat, siis tuleb tal arvesse võtta ka taimekaitsevahendite direktiivi artiklis 4 sätestatud?

b) Kas taimekaitsevahendite direktiivi artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada selliselt, et kui liikmesriik lubab oma territooriumil turule viia selliseid taimekaitsevahendeid, mis sisaldavad direktiivi lisas I mainimata toimeaineid ja mis on